

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm|| Maii Et Ivnii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258 - 10263

De S. Gildardo Rothomagensi episcopo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77393)

lo reddere nolentes, fratris illius, quem percussum diximus, sedata querimonia, corpore defuncti honorificè in ipsa eadem sepelièrunt ecclesia. Ibi sapè per beatissimi Medardi pontificis meritum gloriosa fiunt miracula: ibi qui fideliter precantur, grata consequuntur remedia: ibi certa verè poenitentibus non denegatur indulgentia: quam nobis quoque peccatoribus, de eiusdem tamè gratia non desperantibus, per eiusdem S. Medardi largiatur intercessionem, qui fidelibus suis aeternæ felicitatis repromisit consolationem, Iesus Christus filius Dei, qui cum patre & spiritu sancto viuir & regnat Deus, per omnia secula seculorum, Amen.

F. Laurentius Surius Candido Lectori.

Hucusque nihil mutato stylo totam hanc beatissimi Medardi vitam ex quodam MS. codice descripsimus. Testatur autem quidam scriptor anonymus in vita S. Gildardi Rothomagensis Archiepiscopi, Fortunatum presbyterum scripsisse vitam S. Medardi, & ex ea quadam citat, quæ consentiant ferè cum alia historia S. Medardi longè breuiori, nec tamen ausim affirmare eam esse à Fortunato editam. Quicquid verò illa historia refert, id totum, paucis demptis, in hac, quam nos edimus, continetur, & permulta intermixta & addita sunt, sed lectu digna, ab alio quodam posteriori, sed non indocto viro, qui tamen aliquoties non nisi ex locis communibus sancti viri virtutes celebrat: quod idem ex toto ferè se fecisse in vita S. Gildardi, qui fuit B. Medardi frater, restatur is, qui eam scripsit: quam propterea nolimus huic adscribere: sed eius loco subieciimus carmina beatissimi Audoëni Rothomagensis Archiepiscopi, simplicia illa quidem, sed propter authoris sanctitatem reuerenter complectenda.

DE SS. MEDARDO ET GILDARDO, QVORVM PRIOR NOVIOMENSIS, POSTERIOR ROTHOMAGENSIS EPISCOPUS FUIT, BEATISSIMI AUDOËNI ARCHIEPISCOPI ROTHOMAGENSIS CARMEN.

Empore Gildardus iam fratres atque Medardus,
De patre Nestardo procedunt iure paterno.
Illorum mater floret Protagia semper.
In mundum nati mox emeruere renasci,
Priuari culpa carnis baptismatis vnda,
Calitùs adscripti congaudent nomine dicti,
O quàm florentes virtutum flore parentes,
Qui prolem tantam producunt lucis in auram.

Virtus caelestis statim commiserat ipsis.
Seruabant pueri tales documenta magistri,
Illorum quoniam direxit gratia causam.
Qui dedit infantes, dedit illos esse docentes
Emeriti sensus, quos lustrat calica virtus,
Et comes aeternus, quos replet spiritus almus,
Iam sic Gildardus profecerat atque Medardus.
Tales ergo viros morum dulcedine miros,
Fratres Gildardum conformes atque Medardum
Laudibus eximijis placeat sustollere cunctis.
Hi veri fratres, Christi sub amore calentes,
Ipsos vt sese rectos conantur amare.
Hi sunt Gildardus, fratres gemini, atque Medardus.
Vna dies natùs vrero viditque sacros,
Albis indutos, & ab ista carne solutos.
Moribus in placidis stabiles & foedere pacis,
Fratribus electis verè concordat in istis
Vox nimium suaui Dauidica vaticinalis:
Est quàm iucundum fratres habitare in vnum.
Messias Christus, sanctorum splendida virtus,

In iij.
Gildardus
& Medar-
dus gemini
fratres.

Eodè die &
nati, & vita
functi.

Psalm. 138.

Quicquid

Sancti, pa-
troni nostri
sunt.

Quicquid adest operis præclari monstrat in ipsis,
Et sic Gildardum dilucidat atque Medardum.
O Deus omnipotens, caelos fulgoribus implens,
Sanctis perpetuam visiugiter esse coronam.
Tu quoque Gildardo regnum das atque Medardo.
Consimilis Christus genitori sit benedictus,
Ex Domino Dominus, cum solo principe solus,
Qui iam Gildardum confouerit atque Medardum.
In caelo meritis ciues super æthera notos
Constaues melli, sub carnis iure gemelli
Fratres, Gildardus confors simul atque Medardus.
Orbi lætitiæ cælesti munere plenam
Donant: hinc omnes deuoti psallite laudes.
Gloria sanctorum, decus & saluator eorum,
Tu populo præsta tibi sic persolueræ festa,
Vt prece Gildardi sacra, meritisque Medardi
Nobis æterna concedas post hodierna.
Quos geminos ortu, locat alto gratia portu,
Nobis esse boni dignentur vbique patroni.

Extat etiam insignis Antiphona de his duobus sanctissimis Episcopis,
ab Gregorio Turonensi, vt habet quidam M. S. codex, edita:

Auete magni toto orbe præfules, ortu gemelli, sanctitate compares, sacra simul,
coronati pariter, iuncti dicastis diem festum: meritis sancte Medarde cum Gildardo
inclyto, opem poscenti semper ferte populo.

**MARTYRIVM SS. PRIMI ET FELICIANI EX
VETVSTIS MS. CODICIBVS, PER F. LAVR. SV.
rium, mutata phrasi, aliquanto breuius descriptum. Consentium an-
tiquissima Martyrologia.**

Iunij 9.

sancti mar-
tyres vinciti
mittuntur
in carcerem.

Ad. 15.

TEMPORIBVS Diocletiani & Maximiani Imperato-
rum seua est Christianis orta tempestas, ita, vt si quis huius
vitæ sectator esset inuentus, nec veller idolis sacrificare, di-
ueris supplicijs afficeretur. Itaque sancti viri Primus & Fe-
licianus in Domino perdurantes, à templorum pontifici-
bus apud Imperatores delati sunt, dictumque ab illis est,
deos nolle responsa reddere; nec vlla ipsis præstare bene-
ficia, nisi prius Primus & Felicianus ad sacrificandum cõ-
pellerentur. Proinde rogabant, vt tum ipsis, tum suo im-
perio succurrerent, ne malè perirent. Tunc Diocletia-
nus & Maximianus miserunt milites, qui eos diligenter in-
quirent, & inuentos comprehenderent, erant enim ciues Romani. Compræhensos
igitur duxerunt ad Imperatores, qui iusserunt eos ferro vincitos, in carcerem protrudi.
Illis autem pro Christi nomine vincitis adfuit Angelus Domini, qui eos consolans ab-
soluit à vinculis, quibus erant constricti. Illi verò benedixerunt Deum, qui eos sicut o-
lim Petrum Apostolum, per angelum suum à vinculis liberasset, rogabantque, vt ab e-
iusdem Apostoli meritis ipsos non sineret esse alienos. Post dies aliquot iusserunt eos
principes coram se adduci. Illis intromissis, dictum est ab officio; Adstant. Dixerunt e-
is Imperatores; Vos estis, qui iussâ nostra contemnitis? Sancti martyres responderunt;
Nos ea semper pro nihilo ducemus. Imperatores dixerunt; Patienter interim ferim⁹
iniurias nostras, sed vos iam sacrificare Ioui & Herculi, ne perdatis generis vestri digni-
tatem. Beati martyres responderunt; Nos Deo placationis & laudis hostiam immola-
mus in odorè suauitatis, neq; consentimus operibus tenebrarum, quibus vos additi e-
stis. Imperatores dixerunt; Facite sacrificium dijs inuictissimis Herculi & Ioui, alioqui
carnifices vos atrociter laniabunt. Beati martyres responderunt; Sic mereamur pro
Christi